Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the ima-ges to determine what is correct.

GÖTEBORGS UNIVERSITET

Fendela Andersson St. Paulsgt 34 2 tr,

IDUN
ILLUSTRERAD TIDNING
FÖR · KVINNAN · OCH · HEMMET ·

N:R 47 (622). ONSDAGEN DEN 14 JUNI 1899. 12:TE ÅRG.

PRENUMERATIONSPRIS PR ÅR:
IDUN .... KR. 5: —
IDUNS MODETIDN. MED PLANSCHER OCH HANDARB. ... » 5: —
IDUNS MODETID. UTAN PL. » 3: —

UTGIFNINGSDAGAR:
HVARJE ONSDAG OCH LÖRDAG.
LÖSNUMMERPRIS: 8 ÖRE.

REDAKTÖR OCH UTGIFVARE:
FRITHIOF HELLBERG
TRÄFFAS SÄKRAST KL. 2—3.
REDAKTIONSSEKR.: JOHAN NORDLING.

BYRÅ OCH EXPEDITION:
KLARA S. KYRKOGATA 16, 1 TR.
ÖPPEN KL. 10—5.
ALLM. TEL. 61 47. RIKS 16 46.

KOMMISSIONÄRER
ANTAGAS ÖFVER HELA LANDET PÅ ALLDELES SÄRSKILDT FÖRMÅNL. VILLKOR.
STOCKHOLM,
IDUNS KUNGL. HOFBOKTRYCKERI.

ANNA BILLING.

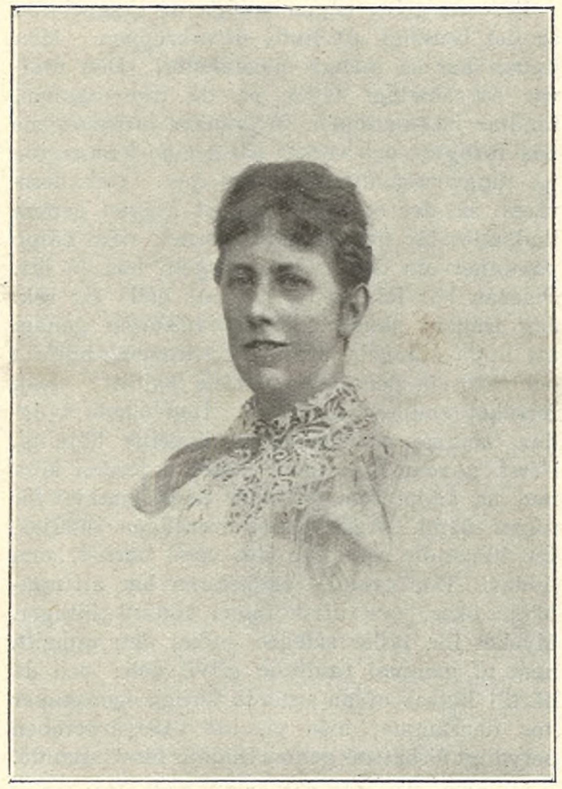

ANNA BILLING hör till de sällsynt lyckliga människor, vid hvilkas vagga de goda egenskapernas féer varit talrikt närvarande och nedlagt sina håfvor. De förpliktelser, som en dylik gudagåfva bringar med sig för mottagaren, har hon aldrig svikit. Sådana personer vinna i rikt mått sina medmänniskors aktning och sympati; af dem, som ha förmånen att tillhöra deras närmare krets, vinna de djup tillgifvenhet och trofast vänskap.

Många voro också de, som, när fröken Billing den 28 maj fyllde femtio år, bringade henne sin hyllning och uttalade en önskan att länge ibland sig få behålla henne, som under många förflutna år visat dem älskvärd hjärtlighet och bepröfvad vänfasthet.

*

Anna Svenborg Billing föddes och uppfostrades i ett äkta konstnärshem. Föräldrarna voro den framstående hofmålaren Lars Theodor Billing, död 1892, och hans ännu lefvande maka, Elma Billing, född Ström, före sitt giftermål anställd som sångerska vid Kungl. operan i Stockholm. Dottern, Anna, föddes i Stockholm den 28 maj 1849. Bland familjens umgängesvänner vid den tiden och under närmast följande år märktes Nils Almlöf med fru, Svante Hedin, Daniel Hwasser, Stäck, Staaf, Foroni m. fl. »Dessa voro mina egentliga lekkamrater under de första uppväxtåren,» brukar fröken Billing säga. Och till lekkamrater torde de ha lämpat sig förträffligt. Betänkligare var det emellertid, när dessa, inom sin egen konst så väl hemmastadda, försökte sig i uppfostrans för dem mera främmande konst. De blandade sig gärna i spelet, när det gällde att tubba en smula på föräldrarnas stränga uppfostringsprinciper. Isynnerhet hade de klart för sig, att det var högst skadligt för små barn att lägga sig tidigt om kvällarna; de togo esomoftast upp den lilla Anna ur sängen och bådo så vackert, att hon skulle få vara uppe »en liten stund till».

För att lära bokligt vett skickades Anna vid sex års ålder till Louise Engströms skola, vid Skeppsbron. Men redan efter knappa två år afbröts hennes vandring på den lärdomsvägen af en för sådana småttingar mindre vanlig anledning. Hennes far erhöll nämligen stipendium för en studieresa; hustru och barn ville han ej skiljas vid, och så bröt hela familjen upp. Anna Billing befann sig i den i kamraternas ögon fenomenalt lyckliga situationen att få vända lexorna ryggen och draga till söderns soliga nejder. Trenne år räckte vistelsen utomlands. Billings bodde först en tid i Düsseldorf, där de funno ett behagligt svenskt umgänge i bland andra målarna Järnbergs, Nordenbergs och von Schwerins familjer. Så bar det af till Luzern. Där fick den lilla svenska skolflickan åter upptaga sina studier, men på franska och tyska. Hennes lärare var en kapucinermunk, pater Esaias, hvilken omfattade sin begåfvade nordiska elev med varmt intresse. Tillträde till klostret hade erhållits genom en liten nödlögn. En åttaårig ung dam ansågs nämligen redan för stor att få träda inom dess heliga murar. Det var då ej annan råd än att föryngra henne ett par år, och så fick hon i allsköns ro njuta af pater Esaias' uudervisning. En vacker dag ritade hon af sin vördade lärare; men hennes gryende artistiska anlag uppmuntrades ej alls af hennes kära pappa, som helt enkelt bad henne låta bli sådana där dumheter.

Från Luzern begåfvo sig Billings till Paris. I en klosterpension erhöll Anna Billing där, såsom hon själf brukar yttra, »undervisning i allt, utom modersmålet.» Om morgnarna fördes hon till klostret och hämtades först på eftermiddagarna. Men om kvällarna fick hon hos föräldrarna och den litterära och konstnärliga krets de tillhörde vederkvickelse nog från klostrets tvång. I lifligt minne bevarar fröken Billing en mängd episoder och personer från denna tid. Kejsaren och kejsarinnan såg hon ofta. Särskildt minnes hon, hur hon, uppkrupen på målaren Winges axlar, en Napoleonsdag, den 15 augusti, såg dem, belysta af bengaliskt eldsken, från en balkong mottaga folkets entusiastiska hyllning.

När Billings 1859 återvände till Sverige, bosatte de sig till en början i Stockholm, och Anna Billing sändes i skola i den på den tiden högt ansedda Hammarstedtska pensionen i Brunkebergs hotell. Det visade sig emellertid svårt att afgöra, i hvilken af de bestämdt markerade klassrabatterna man skulle placera denna lilla vildblomma. Hon befanns en smula »ojämn i kunskaperna»; och så fick hon läsa främmande språk i högsta klassen, men svenska ämnen — mycket längre ned.

Ännu en gång flyttade familjen sina penater, men då ej längre än till Södertelje, där den sedan förblef i sex år. Under denna tid erhöll dottern undervisning i fru Lidmans pension.

Trots det onådiga mottagande Anna Billings försök att konterfeja pater Esaias rönt från hennes fars sida, hände det många gånger, att hennes håg och anlag för målarkonsten togo ut sin rätt. Och småningom uppväxte hos henne en mycket stark önskan att på allvar ägna sig däråt. Men ju lifligare denna önskan tog sig uttryck, dess mera höll hennes far på sin plan, nämligen att hon skulle studera musik. Hon hade tidigt fått börja spela fiol; under flere år tog hon lektioner för Carl Book och uppnådde också ganska stor skicklighet på detta område. I det gästfria Billingska hemmet umgingos emellertid bland andra konstnärer ett stort antal målare, såsom Brandelius, Boklund, Malmström, Rydberg, Scholander, Troili och Wahlberg, och denna omständighet var naturligtvis i hög grad ägnad att underhålla fröken Billings lust att »kludda». En energisk bundsförvant fick hon i en af familjens närmaste vänner, professor Boklund, och denne lyckades slutligen hos hennes far utverka tillstånd för henne att studera målning. Boklund var nog älskvärd att till en början själf undervisa henne. Perspektivritning studerade hon för J. G. Köhler. Sedermera tog hon lektioner för fröken Kerstin Cardon och för sin far. Billing var, som bekant, landskapsmålare, och dottern slog in på samma väg, men öfvergaf den snart för att ägna sig åt blomstermålning.

År 1880 företog Anna Billing sin första studieresa till Paris. Genom Wahlbergs bemedling erhöll hon undervisning af den framstående blomstermålaren Jeannin. Vintern därpå var hon hemma i Sverige. Men år 1882 återvände hon till Paris och till Jeannins atelier. Sommaren det året vistades hon i

Normandie tillsammans med den i vinter aflidna målarinnan Elisabeth Keyser och hennes mor. Under de närmaste åren målade fröken Billing företrädesvis blommor i olja. För en tafla erhöll hon år 1884 plats på *Salonen.* Denna tafla, som såldes i Frankrike, tillvann sig lifligt erkännande af kritiken. Konstföreningen inköpte åtskilliga af hennes blommermålningar, och en mängd såldes till enskilda personer. I början af 90-talet slog fröken Billing emellertid om och återgick till landskapsmålningen, denna gång i akvarell. På detta område har hon erhållit undervisning af professor Malmström. Denna undervisning anser hon ha varit af ovärderlig nytta för hennes artistiska utbildning. En af hennes akvareller har inköpts af konungen. På den stora utställningen 1897 exponerade hon en färgfrisk och fint utförd tafla: Björkar.

Under de senaste åren har fröken Billing utfört åtskilliga mycket väl lyckade porträttvyer, bl. a. från Lugnet vid Ulriksdal, af Tegelhagen, Velamsund, Inverness och Ulriksdals slott. Dylika porträttvyer ha ju utom det konstnärliga värdet ett specielt affektionsvärde för ägaren. Den synpunkten förlorar fröken Billing aldrig ur sikte, och hennes arbeten i denna bransch äro utförda med den största pietet. Äfven en mängd konstindustriella föremål, såsom målade fönster, afdelningsskärmar och solfjädrar ha utgått ur hennes hand. Sedan flere år tillbaka är hon dessutom en anlitad lärarinna i målning.

*

För ungefär halftannat år sedan hade jag glädjen att för Iduns läsekrets teckna en bild af fröken Billings mor. Jag skref då bl. a.: »Rikt har Elma Billings lif varit, och rik är hennes minnens skattkammare. Att midt i tidens jäktande lif, där det ena intresset efter det andra skoningslöst lägger beslag på tid, tankar och arbete, för en stund kasta dem alla å sido och under ledning af hennes klara blick och sympatiska stämma göra en vandring i denna det förgångnas skattkammare kännes i sanning ljufligt och befriande.»

Men det finnes en person till i detta af alla dess vänner så kärt hållna hem, hvilken ger detsamma en sådan oförliknelig prägel af stillhet, ro, frid och harmoni. Och det är fröken Anna Billing. Till hvad jag då skref om fru B. skulle jag nu vilja lägga de orden: »Elma Billings lif *är* rikt.» Ty hon omhuldas af en aldrig svikande, uppoffrande dotterlig kärlek. Detta att aldrig *svika* sina vänner och att alltid vara färdig till *uppoffringar för andra* tyckas mig utgöra hufvuddragen i Anna Billings karaktär. Hon är en af dessa få, som alltid ge sina vänskapsbetygelser i rätta ögonblicket och särskildt under motgångarnas och de hårda pröfningarnas dagar. Med humoristens blida löje, aldrig med satirikerns skeptiska leende, ser hon på det mänskliga lifvets företeelser, alltid färdig att med ett förstående ord öfverskyla nästans skröpligheter.

Med fulla händer gifva Anna Billing och hennes mor sin vänskaps skatter; och många äro för visso de, som känna sig stå i förbindelse hos dem för hvad de under många svunna år åtnjutit och alltjämt åtnjuta af uppriktig hjärtevärme och varm sympati — af vänskap, som visat sig kunna äga bestånd i de mest pröfvande skiften.

GURLI LINDER.

TILL VÅR ÄRADE LÄSEKRETS rikta vi en vördsam uppmaning att ihågkomma Idun med insändande af fotografier och teckningar, som kunna vara af intresse för vår illustrationsafdelning. Alla hafda kostnader ersätta vi naturligtvis tacksammast.

ORSAKERNA TILL »DÅLIG HÅLLNING» HOS BARN OCH UNGDOM. FÖR IDUN AF SJUKGYMNASTEN HILMER GILLQVIST.

»DÅLIG HÅLLNING» är på naturvetenskapligt språk liktydigt med ett allmänt svaghetstillstånd i ryggraden och de muskler, som skola sträcka och hålla den i jämnvikt. I öfverensstämmelse med nyare tiders medicinska rön söka vi orsakerna härtill först och främst *inom* organismen. »Sjukdomsorsakerna äro alltid inre, och vi kalla dem för disposition (anlag)», säger professor Hüeppe år 1891. Disposition för svaghet i ryggpelarens ben (kotorna) består i, att de äro af ett för mjukt material för att kunna motstå det tryck, kroppens egen tyngd utöfvar på dem. Anlag för muskelsvaghet har sitt ursprung i motsvarande förhållanden.

Det är föräldrarne, som gifvit barnet denna för dålig hållning anlagda kropp. I moderlifvet har fostret icke erhållit i tillräcklig mängd de ämnen, hvilka en normal anläggning och tillväxt fordra. Benens mjukhet är sålunda en följd af, att moderorganismen icke haft nog af kalksalter att lämna fostret under benbyggnadens utveckling. Ty, som vi från anatomin veta, betingas benets fysiologiska fasthet af den mängd oorganiska salter (benjord), som finnes inbäddad i eller förenad med benets organiska, elastiska grundämne, benbrosket. När ett missförhållande inträdt i förhållandet mellan mängderna af benbrosk och benjord, förlorar benet följaktligen sina nödvändiga egenskaper.

Det är därför fullkomligt i sin ordning, att den bärande modern särskildt tänker på att skaffa sig sådan föda, som genom rikedom på mineralsalter understödjer en naturenlig fördelning mellan benets båda hufvudbeståndsdelar.

Lämpliga härför äro fikon, nötter, mandlar, bönor, spenat, morötter, smultron; vidare afkastningen af våra vanliga fruktträd. Ost är äfven ett för ändamålet tjänligt näringsämne. I brist på nu uppräknad föda kan man från apoteket få en emulsion på brända ben, som tages matskedsvis, tre gånger dagligen. Detta är nödvändigt, då dricks- och kokvattnet är kalkfattigt.

*

En frisk utveckling af benstommen under barnets första lefnadsår är af grundläggande betydelse för hela kroppens framtida styrka och sundhet. Föräldrarnes omsorger böra därför synnerligen gå ut på att undanrödja hvarje fara, som kan verka hämmande på det ytterst lifliga byggnadsarbetet i den lilla kroppen. Särskildt är det af vikt att genom hygieniska åtgärder bekämpa anlag för engelska sjukan. Denna allmänt utbredda olycka disponerar i hög grad för alla slags sjukligheter i benbyggnaden, och framför allt är ryggpelaren utsatt för sjukdomens skadliga verkningar. Mer än en snedhet har engelska sjukan att tacka för sin uppkomst. En hygienisk behandling innefattar diet-, luft-, ljus- (solljus!) och vattenkur. Modern måste sättas i stånd att till barnet lämna en mjölk, som håller *alla* de ämnen, det behöfver till sin näring, och efter afvänjningen bör det ej blott hafva välling (bäst sammalet hvete), utan ock, med hänsyn till benens behof, äggulor, grönsaker mandelmjölk och fikon. I barnkammaren skall det dag och natt vara frisk luft, och solljuset får icke utestängas. Tvärtom bör man, så mycket ske kan, använda sig af detsamma. Lämpligast sker detta i förening med en mild vattenbehandling. Vid middagstiden, då solen står högst på himmelen, afklädes barnet; dess kropp öfverstrykes snabbt med händerna, doppade i kylslaget vatten, och sedan utsättes barnet för solljuset. Om så behöfves, skyddas ögonen med en mjuk duk, och på hjässan lägges löst en kompress, doppad i vattnet. Verkan af detta slags vatten-, luft- och solbad i förening är mycket välgörande. Huden, ett af organismens viktigaste afsöndrings- och skyddsorgan, blir blodfullare, utdunstningen och andningen genom densamma stegras, och härigenom göres den mindre mottaglig och ömtålig för temperaturväxlingar, d. v. s. faran för förkylning minskas.

Barnskötsel efter nu antydda principer lämnar värdefull hjälp i fråga om att motarbeta olika slags sjukdomsformer. Men det är icke endast härpå, föräldrarnes tankar skola riktas. Då barnet före gåendet antingen bäres eller ock ligger i sin bädd, måste man noga se till, att sköterskans sätt att bära barnet och bäddens anordning äro utan fara för den böjliga kroppen.

För att gifva någon stadga åt ryggpelaren är det brukligt att linda öfverkroppen. Men lindan har så många olägenheter. Den utöfvar ett skadligt tryck på de inre organen, hindrar cirkulationen, inskränker bröstkorgens fria rörlighet och verkar härigenom hämmande på lungverksamheten, andningen. Och dessutom är det en *falsk* tro, att ryggen genom lindandet får något stöd. Barnets veka kropp påminner om den svaga stängeln hos en ört. Plantan har icke kraft nog att hålla sig rak. Jag frågar: skulle trädgårdsmästaren genom att linda stängeln med en bastremsa uppifrån och ned få densamma att stå lodrätt? Nej, försöket skulle misslyckas. Den ökade tyngden komme att förstora stängelns böjning. Först genom att invid växten i jorden köra ned en käpp, som erbjuder fasta punkter för några band, skall växten verkligen stödjas. På liknande sätt går det med barnet, som lindas. Den tyngd, ryggpelaren har att uppbära, ökas, och afvikningen endast tilltager. Mycket illa fyller således lindan den uppgift, man af gammal tradition gifvit den; och då härtill lägges ofvan anförda farliga egenskaper hos densamma, inse vi, att barngarderoben betydligt förbättras genom lindans försvinnande.

Vi veta alla, att det är så godt som omöjligt för barnet att intaga en rak ställning, då det sättes på armen. Ryggen skjuter ut på alla möjliga sätt, och får den förblifva i ett dylikt vanskapligt läge någon längre tid, eller låter man den upprepade gånger på så sätt vanställas, tager den skada för hela lifvet. Bäst är därför, att barnet så litet som möjligt bäres på armarne, och när det sker, är det lämpligt att låta det sitta än på höger än på vänster arm, enär då åtminstone båda sidornas ryggmuskler komma i verksamhet. Den fara, som följer med all ensidighet, undanrödjes delvis genom sådan växling.

I fråga om bäddens anordning vill jag anföra några viktiga och praktiska synpunkter. På den plana sängbotten lägges en genomstungen halmmadrass och ofvanpå denna en madrass med tagelstoppning. Resårmadrasser äro olämpliga. Bäckendelen, som är tyngre än hufvudet och benen, pressas längre ned än dessa, och så snart barnet lägger sig på sidan, uppstår en sidlig ryggradskrökning (C-formig scolios). Hufvudkuddens form och beskaffenhet är af stor vikt för en naturlig utveckling af ryggpelaren. Hufvudet får *icke* under sömnen afvika från sitt läge midt emellan axlarne. Det inverkar skadligt på kroppshållningen, om det en längre tid är mer framskjutet än vanligt eller skjutet mer åt sidan. De vanligen brukade hufvudkuddarne hafva just det felet att på antydt sätt förändra hufvudets läge. Men den gifna regeln lämnar idéen till en kudde, som fyller de anspråk, en frisk ryggradsform ställer på den. Vid ryggläge bibehåller hufvudet sin plats, om endast nackgropen understödjes. Detta sker bäst genom en tillplattad, cylindrisk dyna, hvars bredd afpassats efter nackgropen. Om dynans längd göres lika med tre à fyra gånger bredden och dess tjocklek lika med axellängden, kommer den att vid sidläge stödja hufvudet, så att detta bibehåller sin naturliga ställning i förhållande till bålen. Och då äro, som vi sagt, de hygieniska villkoren på dynan uppfyllda.

Jag kan ej undgå att i sammanhang med det föregående nämna några ord om täckets form. Dess ändamål är att göra sängbeklädnaden varm. För den skull bör det »räcka till» åt alla håll.

Först skall täcket sluta väl till vid fötterna. Detta vinnes lämpligast genom att låta det i nedre kanten fortsättas af ett rätt långt stycke linne- eller bomullstyg. Vid bäddningen stoppas denna tillökning under madrassen. En annan synnerligen praktisk anordning är att i hvardera af den öfre kantens båda yttre tredjedelar sy en dubbelt så lång som bred filt- eller ylleremsa. De båda tillagda styckena äro ämnade att skydda axlarne för drag och däraf föranledd reumatism. Vid sömn för öppna fönster erbjuda dessa förändringar af täckets form ett tillförlitligt skydd mot förkylning.

Den tid, då barnet lär sig att gå, är kritisk för ryggraden. Föräldrarne finna babyn så näpen och söt; höjden af all lustighet äro barnets första försök att stå och gå på egna ben. Då skola tanter och farbröder komma och se på undret. Nybörjaren måste därför oupphörligt fram på tiljan och åskådarna klappa i händerna åt krumsprången.

(Forts.)

LOVISA PETTERKVIST I EUROPA.

RESEBREF FÖR IDUN. BREF II.

UTMÄRKTA HERR REDAKTÖR!

Ja, var danskarne blöta med d, så är då säkert hamburgarne blöta med t.

Bevara mig, en sådan stad!

Där regnar uppifrån och nedifrån *på en gång*, och hvarje droppe föder minst tio droppar, när den faller! Plask, plask, plask! Också tyckte jag, att hamburgarne sågo ovanligt urvattnade ut; damerna redde sig bättre. De hade stöfletter, som gingo ända upp till knäna, och spatserade med riktig »skick» omkring i vattenpussarna. Och den där sjön se'n, hvad den nu heter, som jämt håller på att rinna upp på gatorna af idel vattensjuka! Bara utanför våra fönster arbetade Gud vete hur många karlar med att kasta upp en vall, som skulle skydda den beryktade »Jungfrustigen», där de ännu mer beryktade jungfrurna trippa omkring i bara armar och hvita mössor dagen lång och se ut — — Ja, inte att jag vill säga något ondt om en så *storartad* stads som Hamburg jungfrukår, men förr än jag anförtrodde ens så mycket som en half barnunge åt de där koketta styckena, så — — Grufligt artigt emellertid af en miljonstad att kalla upp sin vackraste promenadplats efter herrskapet! Men kanske det är så ondt om jungfrur i Hamburg, att de, som finnas, måste firas på alla de vis? Ja, hvad vet jag. *Måtte* det aldrig bli så illa ställdt hos oss, att äfven vi måste anlägga en Jungfrustig af sådan orsak!

Inte en smul fick jag se här heller af kyrkor, museer och sådant där i den bättre stilen. Men zoologiska trädgården orkade vi då ändtligen med. — Där var förtjusande, fast nog var det *bra* snopet att inte få se ett enda af djuren! De voro i sina hus. Vaktaren sa, att det hade regnat *så*, att själfva flodhästen hållit på att drunkna! Lejonen lära vara de *allra* pjåskigaste. De gömma sig bara det duggar. Inte underligt, att man kallar snobbar för lejon då!

Börsen var jag alldeles kär i. En riktig furstebostad för börsfurstar — och »Segerpelaren» väckte mina mest patriotiska känslor i fjärde led.

På sockeln stod: »Nu Tackar Gud Sitt Folk.»

Eller var det folket, som tackade Gud? Ja, det minns jag inte, och det tror jag föresten inte, att tyskarna minnas själfva numera heller.

Och så fick jag ju också se det kanske allra märkvärdigaste som finns i hela Hamburg — härden, där kolerabacillen odlas! Kan man nu tänka sig en nation så biten af vetenskapen, att den odlar kolerabaciller *för sitt nöje*, när den väl en gång blifvit af med det *naturliga* fratet!

Odlingen försiggår i några usla kåkar nere vid kanalerna. (»Staden genomlöpes af kanaler, genom hvilka Europas starkaste handelsblod tillföres samhället.» Obs. Ur en resebok!)

Genom lämpligt användande af markstycken lyckades jag verkligen få kasta en blick i en af kåkarne. Några baciller såg jag *inte*, men — schåare, och *hvilka* schåare!

Fullkomligt europeiska öfverschåare! Nog är det bra hårdt, att Sverige inte ens i fråga om *schåare* skall stå på samma höga kulturela ståndpunkt som andra land! Jag undrar, hur det är i Norge!

Så åto vi hummer och drucko Rhenskt vin i en källare. Ja, nog var det pikant, efter jag alltid föreställt mig källare lämpliga såsom matsalar — utom för råttor — — men som *nöje?* — Nej, det är ett sådant nöje, som *ovillkorligen* fordrar »herre till», om man ska ha roligt.

Åh, så yr i hufvudet jag blef af allt hojtande, och hvad Stockholm krympte! Ja, det säger jag rent ut, att i fråga om *hojtande* är Stockholm en fullkomlig *bondby*.

På kvällen hände det mig något så tokigt i hotellet. Jag tog miste på rum och stack i mörkret ett glödhett krus i hufvudet på en sofvande profryttare, i tanke att jag stack det i fotändan på min väns säng. (Nu glömmer jag minsann inte af, att värma hennes säng mera!) Gallskrik, upprusning och utrusning. Det var jag som rusade ut. Lyckligtvis hade karlen inte den elektriska knappen till hands, eljest hade jag stått där. Pling, pling, pling! Klockan pinglade, som om den varit tokig — och herrn svor, svor!!!

Hela hotellet kom på benen. Men jag satt helt oskyldigt i soffan jag och läste (baklänges) i en tidning, när öfverkyparen, åtföljd af portiern, som talade danska, kom in och frågade, om det var jag, som bränt en tysk herre i hufvudet.

»Gud bevare mig,» sa jag, »jag har verkligen annat att göra än att bränna tyska herrar i hufvudet!»

I sin helhet står Hamburg i mitt minne som en jättestor flotte, flytande på ett oändligt och grumligt vatten. Men den *lär* vara den gladaste, piggaste och vackraste stad i världen i solsken. Men de ha ju aldrig solsken, de stackarna! Och så lär dess moralitet verkligen vara mer än fransk. Men hvad kan man också begära för moralitet af en stad, som till *förströelse* odlar kolerabaciller? Men härliga butiker fanns där, så härliga, att vår Drottninggata, ja, själfva den förtjusande Östergade bara blef reflexsolskensgator i jämförelse. Så, efter en mängd uppskakande små äfventyr kommo vi ändtligen till Frankfurt am Main. Hvad det där Main ska tjäna till begriper jag inte. Det är kinkigt nog komma ihåg Frankfurt, minsann.

Det var en stad i min smak!! Lagom stor, lagom torr, lagom vacker, ja, den var lagom alltigenom.

Vi kommo sent på kvällen. Sutto i hotellomnibusen, medan konduktören hämtade våra koffertar.

Så kom han — tomhändt.

»Finns inga koffertar,» sa han.

»Finns det inte!» sa jag. »Hvem i all världens tider har kunnat hugga dem då?»

»De äro kanske kvar i Kiel,» sa min vän, som jag tyckte, förebrående.

»Kiel?» sa jag. »Du menar, väl Korsör! Men hvarför skulle de just vara *där?»*

»Där var ju tull!»

»Var det det?» sa jag, »det märkte jag inte. Åh nej — det — är — nog — annat —!»

Det är grufligt att inte kunna behärska språket, när man vill gräla, och naturligtvis ville jag gräla — på konduktören i brist på någon ann.

»Gräla då,» sa jag åt min vän. Men pytt gjorde hon. Om man så velat stjäla henne *själf*, så hade hon nog inte sagt ett knyst. Ty sådan var hon *då*.

»Aber dass koffert nicht war?» sa jag — och blängde så argt jag kunde.

»Nicht war,» svarade konduktören och *blygdes* inte att gapskratta.

»Usch, en så'n rackare,» sa jag på ren svenska. »Det är naturligtvis *han*, som huggit dem.»

— — — — — — — — — — — — —

Det är underbart att i ett främmande land somna i ett främmande rum med fyra främmande fönster, som vetta åt en gata, om hvilken man intet känner, och lyssna till ljud, om hvilkas innebörd man ingenting vet.

Jag skulle ha sofvit som en sten den natten, om inte kofferterna väckt mig litet emellan. *Båda* två! Nå det var åtminstone väl, att jag hade en snygg klädning och en dito hatt.

Men det var ju sant, det — — —! Hoppas herrskapet inte hörde något. Städer liksom människor ha tycke eller inte tycke. Det är nog alldeles säkert, att Hamburg var en mycket grannare stad, men Frankfurt var den, som hade tycket.

Sol fanns där med, *riktig* sol, som värmde — och berg. Allting, som fanns att se, fick jag se den här gången.

Bangården är ett *under*. Så stor, att alla Sveriges järnvägar få rum där och hela järnvägsapparaten och järnvägspersonalen, ja, öfverdirektörerna med, de må vara *aldrig* så stora.

Palmträdgården var en den mest förtjusande oas — direkt som inflyttad från öknen. Där åto vi jordgubbar. Och Gamla stan! Ja, den var lika intressant som Gamla Stockholm i världen, ja, ändå intressantare, ty den här var riktigt äkta gammal och hade inte ett enda hus af papp. Rådhuset var buktigt både hit och dit, hade de mest obegripliga fönster och var måladt, alldeles som om hvarenda artistmålare, som passerat förbi, kluddat dit en liten blomma eller en krummelur, som han funnit för godt.

I gamla staden hade fordomtima judar bott. Men ve den jude, som vågade sticka näsan så långt fram som till rådhustorget; han blef knipsad på stället. Så *grufligt* intressant! Jag undrar, hur långt judarne nu för tiden skulle våga sig sticka näsan, innan de blefvo knipsade!

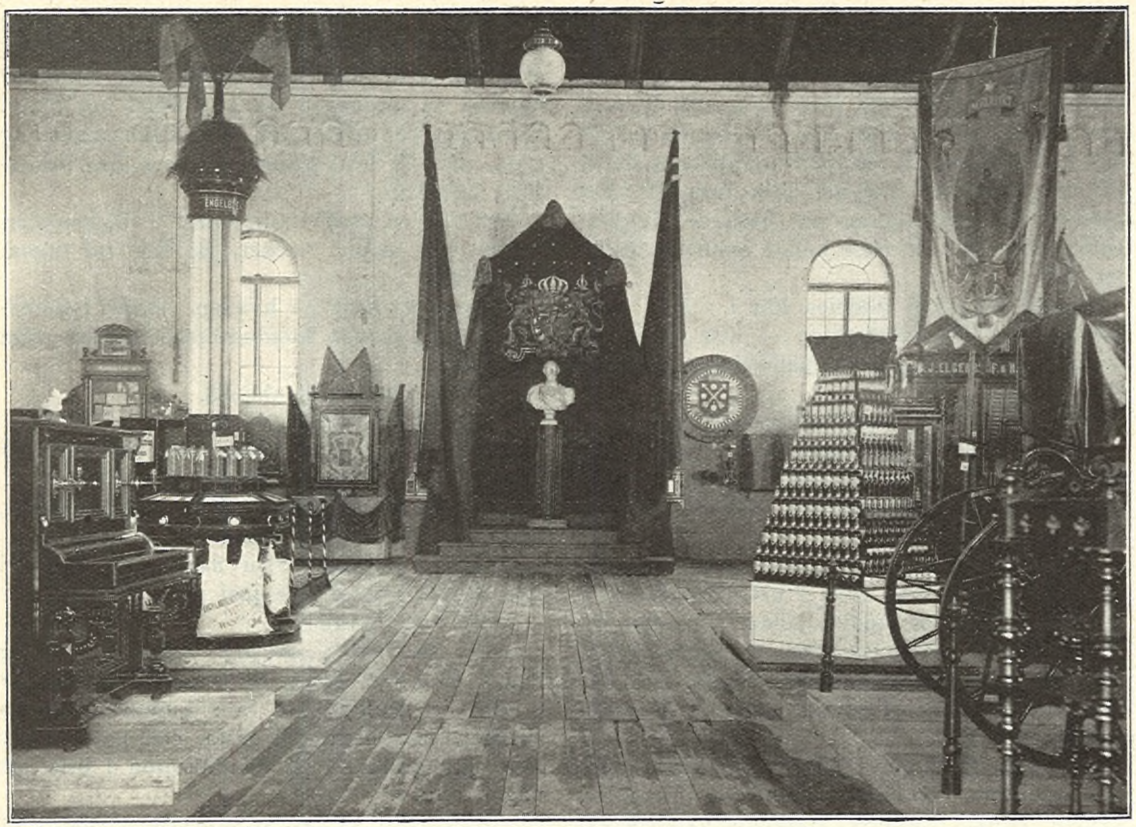

A. Barr foto.

INDUSTRIUTSTÄLLNINGEN I ÖRERRO: UTSIKT FRÅN HUFVUDENTRÉN.

Min vän ville promt, att vi skulle fara och se på kyrkan. Men jag ville inte. »Man ska' aldrig se på kyrkor i handelsstäder,» sa' jag.

»Hur då då?»

»De ligga alltid så undanpuffade och aldrig äro de vackra heller. Folk, som ska' samla pengar, ha inte tid med kyrkor.»

Men min vän var envis, och så foro vi. — Hvilken öfverraskning! Frankfurts domkyrka är ett riktigt poem; så smäcker, lugn och graciös är den. Vete Gud, om man *kan* säga graciös om en kyrka. Men det var min vän, som stoppade det ordet i öronen på mig. Hon påstod, att hela kyrkan var som ett spetsverk, nedskakadt från skyn.

Det var ju pjåskigt sagdt, men jag har flera gånger märkt, att fru Agrell är mycket klen i det konstnärliga. — Så snart man blir andäktig framför en kyrka, är den *bra*, känner man sig kritisk och knarrig, är den *dålig*. — Det är min måttstock — och nu kände jag mig verkligen litet andäktig.

Inne i den gamla staden var det så mörkt och kusligt mellan de lutande husgaflarna, att man nästan kunde bli mörkrädd.

Plötsligt stannade min vän, pekade inåt dunklet, och sa' graflikt:

»Ser du, Lovisa, hur turbanklädda judar kräla därinne?»

»Hu,» sa' jag, »kräla de?»

»Se på deras kvinnor, så färgrika de äro och så förnämt vackra — och se på barnen — —»

»Söta du,» sa' jag rysande, »kalla inte fram spöken. Det är ju flera hundra år, sen det ens fanns så mycket som en judisk hund därinne.»

»Jag ser dem,» sa' min vän.

Ja, det var verkligen grufligt intressant, och hade jag inte haft kofferterna på mitt hjärta, så skulle jag ha njutit af hela min själ.

Vi hade lyckligtvis på resan träffat en så snäll dansk herre — det *finns* inte något snällare till än danska herrar, säger fru Agrell, som har en syster gift med en dansk — och han, tänk så förfärligt hyggligt, hade spårat upp och fått reda på våra koffertar, som verkligen voro glömda någonstans — vid någon tull!

Jag för min del kan då svära på, att *jag* inte glömt dem. Koffertarna hade aldrig varit i *mina* tankar, sedan vi från Stockholm foro!

Frankfurt är hela Tysklands järnvägshjärta. Flera hundra tåg kila af dagligen — ibland fyra, fem på en gång, utan att de ens se en skymt af hvarandra. Också är stan som ett kaleidoskop: ständigt nya människor, ett evigt rullande af nyss tömda eller nyss fyllda vagnar. Jag tror det är *det*, som gör intrycket så friskt. Så finns där en praktfull opera och en praktfull port, och strax utanför ligger det två lifslefvande, riktigt äkta riddarborgar, sådana där, som Ingermann beskrifver och dem man blir alldeles *tokig* uti. Den ena är numera apterad till lungsotssanatorium, hvilket jag just tycker är skamligt. Riddare och lungsot, passar nu det ihop — —? Den andra användes däremot, som den bör, till dekorativt fornminne och till *magnet* åt resande. Men... o, hvad jag saknade de lysande jakttågen och de flygande falkarna — och de där främlingarne som alltid kommo alldeles i början af boken i stora kappor och gjorde en så nyfiken, så man kunde dö. Och borgfröknarna se'n, som jämt sömmade i silke och gräto — och de där förunderligt kvicka väpnarna, som gräfde och knackade ut sina herrar, om de aldrig så lågo smidda i järn och voro nedgräfda i jorden femtio meter under halfmilstjocka murar. Och de söta tärnorna, som jämt sjöngo så söta visor! Ja, det var på den tiden, det! Vi få nöja oss med att stå utanför och drömma vid deras ruiner, vi!

Hvem mötte jag på morgonkvisten i trappan i hotellet, om inte profryttaren, som jag brände i hufvudet i Hamburg. Han hade ännu en stor röd pladaska midt i pannan.

Jag log mitt ljufvaste leende i tanke att komma oanmärkt förbi — men, kan man tänka sig, att karlen icke skämdes, utan rent af högg mig handleden och tjöt:

»Das war Sie!»

»Nicht,» sa' jag stadigt. »Ich — nich — mich —!»

Men inte ens så god tyska hjälpte, utan han höll i att tjuta och dra, till dess han tjutit ihop hela hotellet igen och dragit mig in i förstugan.

Och hvad tror nu herrskapet han ville? Ha skadeersättning — för sin usla lilla svedda skinnbit? Nej, då! Han — ville — jag skulle köpa en kofta, som jag råkat att se på, när vi gingo igenom förstugan i Hamburgerhotellet, där han packade upp sitt lager och sålde för hand »till de orimligaste priser». Min tro är, att han rest efter mig till Frankfurt *bara* för att få förtjäna den där marken! Kom se'n och säg, att inte nationalegenheterna äro skapt utvecklade hos nutidsmänniskorna — — — Åtminstone äro de det hos tyskarna, det är då säkert.

Nästa bref blir från Montreux — tror jag. Om herrskapet vill höra litet mera lärda saker, så går det *mycket* väl för sig. Nu kan jag få Baedeker öfversatt när jag vill. Ge mig bara en liten vink i breflådan — så — — —

Med utmärktaste hochaktning m. m. m. m.

LOVISA PETTERKVIST.

P. S. Herrskapet ska' inte tro, att jag glömmer Ruffen! Nej då. Jag skrifver till honom hvarenda morgon och telegraferar däremellan, när jag känner mig allt för ledsen. Jag längtar efter honom så förfärligt, att — — Jag ser bara med ett halft öga, känner bara med ett halft hjärta och skrifver bara med en half hand — — — Måtte det bara inte märkas *allt* för mycket!

D. S.

A. Barr foto.

LANDTBRUKSMÖTET I ÖREBRO: UPPVISNING I SPANNKÖRNING.

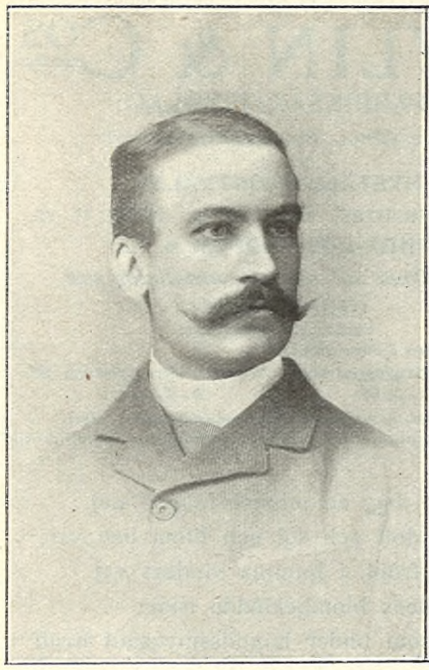

INGENIÖR J. R. LILLJEQVIST.

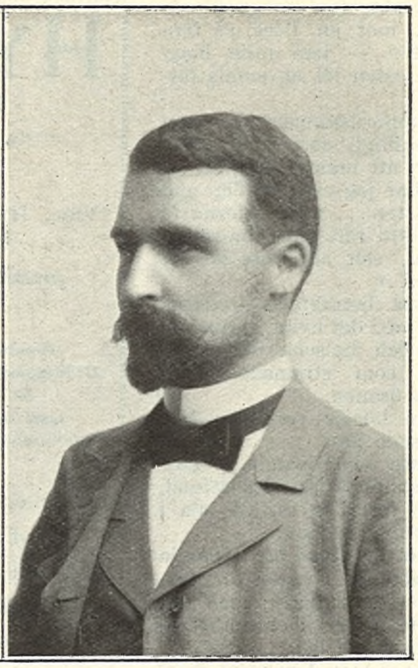

INGENIÖR R. SOHLMAN.

NOBEL-STIFTELSENS UTREDNINGSMÄN.

EN AF DE STÖRSTA DONATIONER, som någonsin af enskild man gjorts för kulturändamål, är tvifelsutan framlidne ingeniören d:r A. B. Nobels testamentariska gåfva, hvilken, enligt donators förordnande, skall utgöra en fond, hvars ränta årligen afses »att utdelas som prisbelöning åt dem, som under det förlupna året gjort mänskligheten den största nytta». Räntan delas i fem lika stora delar, som tillfalla: en del hvar och en af dem, som på fysikens, kemiens och fysiologiens eller medicinens områden gjort den viktigaste upptäckt eller uppfinning; en del den, som inom litteraturen producerat det utmärktaste i idealisk riktning, och slutligen en del åt den, som verkat mest eller bäst för folkens förbrödrande.

Här, om någonsin, står världen inför en stor handling, hvilkens välsignelsebringande resultat äro oöfverskådliga.

Som våra läsare säkert erinra sig, hafva förslag till grundstadgar för förvaltningen af den storartade fonden eller, som den officiellt kallas, *Nobelstiftelsen* nyligen upprättats af därtill utsedde delegerade i de båda brödrarikena, i samråd med testamentsexekutorerna, ingeniörerna Lilljeqvist och Sohlman, hvilka senare i denna angelägenhet tillika varit »Mellemmænd» mellan de svenska och norska delegerade på ett sätt, som väckt norrmännens varmaste tillfredsställelse.

Bland våra bilder till dagskrönikan i detta nummer bjuda vi därför våra läsarinnor porträtten af de bägge, om hvilka »Norska Dagbladet» i sitt referat rörande det ofvannämnda stadgeförslaget yttrat, »att de uppträdt med en lojalitet och ett tillmötesgående, för hvilka man ej minst har att tacka, det dessa delvis ömtåliga 'unionella' förhandlingar erhållit den lyckliga utgång, de fått.»

Ingeniör J. R. Lilljeqvist är född i Stockholm 1855. Efter afslutade studier vid Tekniska högskolan reste han 1880 utomlands och arbetade tre år i Paris, dels som ritare och dels som kontrollerande ingeniör i brobyggnadsfacket. Därefter erhöll han anställning som kontrollerande ingeniör vid byggandet af världens största bro, Forth Bridge i Skotland, och deltog från början till slut i detta betydande arbete, som medförde en kostnad af öfver 50 millioner kronor.

År 1890 mottog L. uppdraget att konstruera ett sjuttiotal broar för en ny stadsbana i London; under denna tid erhöll han bland 73 täflande ett första pris, 12,000 kr., för ritning till föreslagen bro i Sydney.

Numera innehar ingeniör Lilljeqvist befattningen som verkställande direktör vid Elektrokemiska aktiebolaget i Bengstfors.

Ingeniör R. Sohlman, son till den för öfver ett par decennier tillbaka aflidne framstående publicisten August Sohlman och broder till Aftonbladets nuvarande hufvudredaktör, är född 1870, blef student 1887, genomgick därefter Tekniska högskolan, vistades sedermera på olika platser i Amerika och erhöll 1893 anställning hos d:r Alfred Nobel i Italien. Senare förestod S. dennes sprängämnes- och försökslaboratorium vid Bofors och är numera verkställande direktör för Aktiebolaget Bofors' Nobelkrut.

VÅRA ILLUSTRATIONER.

I NERIKESBYGDENS MINNESRIKA HUFVUDSTAD ÖREBRO pågår för närvarande en vacker industriutställning, som, i förening med landtbruksmöte, i dessa dagar högtidligen öppnats af nerikeshertigen, prins Eugen, under stor tillslutning från stad och län.

Af de båda illustrationerna därifrån, som vi i vårt dagsnummer bjuda vår läsekrets, framställer den ena en utställningsinteriör, sedd från själfva entréen, med konungens byst placerad i talarstolen, samt på sidorna därom en del af montrerna.

Den andra bilden är en totalvy af landtbruksmötets terräng, å hvilken just pågår en uppvisning i körning med spann.

*

ETT UNGT FURSTEPAR från den soliga södern har i dagarna passerat Sverige, på väg till den norska hufvudstaden, nämligen Italiens kronprins med sin unga gemål.

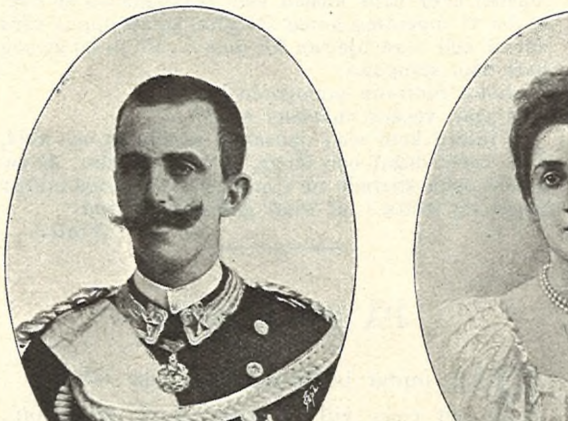

KRONPRINSPARET AF ITALIEN.

Viktor Emanuel, kronprins af Neapel, som hans officiella titel lyder, är född i Neapel den 11 november 1869 och förmäldes i Rom den 24 oktober 1896 med prinsessan Helène, dotter till furst Nikolaus I af Montenegro och född i Cetinje den 8 januari 1873.

Den tjugusexåriga prinsessan lär vara en bländande skönhet, hvilket äfven bekräftas af det porträtt, vi i vårt dagsnummer, tillika med porträttet af hennes gemål, meddela våra läsarinnor.

Resan hit upp till norden har närmast företagits med anledning af att kronprins Viktor Emanuel önskat taga farväl af sin broder, hertig Luigi af Abruzzerna, hvilken just nu från Kristiania anträdt sin nordpolsexpedition.

*

ETT BUDSKAP FRÅN ANDRÉE har i dessa »väntanstider» nått Sverige. Från Mandal ingick nämligen här om dagen följande telegram:

»Kapten Hueland på ångaren Vaagen, inkommen från Nordisland hit, berättar, att han den 14 maj anträffade vid Kollafjord, 65° 34′ n. br. och 21° 28′ v. l., en flytboj, märkt n:r 7, hvari fanns en kapsel med påskrift: »Andrées polarexpedition 1896».

Å ett i kapseln inneslutet papper stod skrifvet, att bojen utkastats från Andrées ballong kl. 10,55 e. m. g. m. t. 11 juli 1897 på c:a 82° lat. och 25 long. öst. Greenw. Skrifvelsen var undertecknad af Andrée, Strindberg och Frænkel.

Som ett intressant apropos äro vi i tillfälle att i detta nummer bjuda vår läsekrets en afbildning af flytbojen n:r 7, visserligen ej tagen efter den i polarhafvet funna, utan efter en fullkomligt liknande å Stockholms Panoptikon, där, som bekant, en i hvarje detalj trogen kopia af Andrée-expeditionens hela utrustning är utställd.

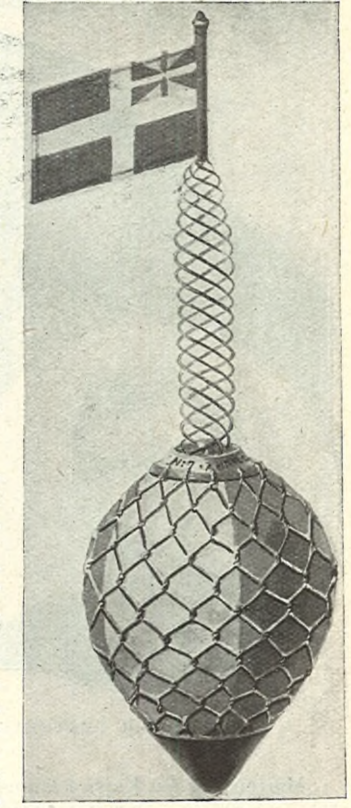

ANDRÉES FLYTBOJ N:R 7.

Den i de svenska färgerna målade flytbojen är ej synnerligen stor. Inberäknadt metallspiralen, som uppbär den lilla svenska flaggan af metall, är den omkring en half meter lång. Dess tyngd är rätt betydlig, i följd af metallnätet och metallspetsen i bojens nedersta del.

*

EN BETYDELSEFULL SVENSK UPPFINNING är den af ingeniör Bertheau konstruerade applikationsapparat till fotogenmotorer, hvarigenom det lyckats uppfinnaren att till fullo lösa uppgiften att på vanligt sätt manövrera ett af en fotogenmotor framdrifvet fartyg, d. v. s. att farten kan ökas eller saktas och att man kan stoppa och backa efter behag, hvilket förut ej låtit sig göra.

Den nya uppfinningen kommer måhända att medföra en fullständig omgestaltning af nutidens sjöångmaskiner, hvilkas ångpannor och kolboxar ofta nog upptaga en tredjedel af fartygets hela tonnage, i jämförelse hvarmed det utrymme, en fotogenmotor kräfver, kan anses som en obetydlighet.

Ingeniör Bertheau har under de senaste veckorna medels en liten ångslup, hvari den sinnrika applikationsapparaten placerats, företagit upprepade profresor utåt Mälaren, hvarvid apparaten visat sig fungera på ett i allo förträffligt sätt.

Vi meddela våra läsare i detta nummer en bild af den lilla slupens för med maskineriet och därjämte porträttet af den epokgörande apparatens upphofsman.

STRIDIGA VILJOR. SKILDRING AF ERNST HÖGMAN.

FORTS. FRÅN FÖREG. N:R.

»NU ÄR DU SÅ GOD och håller dig ur vägen ... Ja, ja, du kan vara fullkomligt lugn, det går bra,» tillade han godmodigt, när han såg Mårtens ångestfullt spörjande blick riktad på sig — —.

Ett par timmar senare kom fru Kajsa med strålande uppsyn Mårten till mötes, där han väl för tionde gången smög sig uppför trappan.

»Det är en gosse, du! ... om en stund ska du få se honom.»

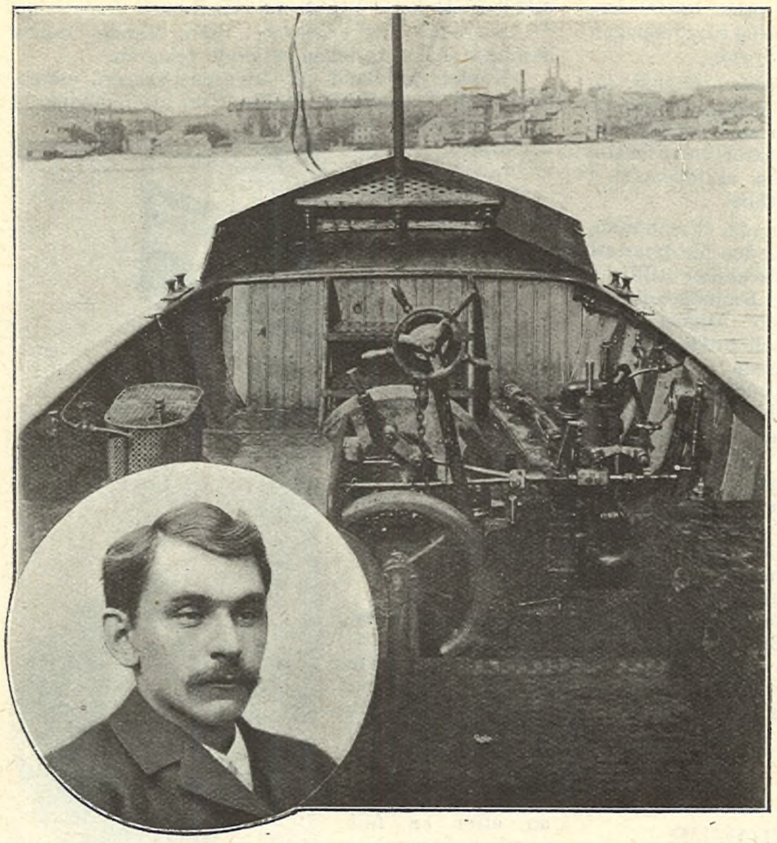

INGENIÖR BERTHEAU OCH HANS FOTOGENMOTOR.

Mårten tog fru Kajsa i famnen och kysste henne, tokig af glädje. Därefter rusade han ned i boden. Stadsfiskalens fru stod vid disken och såg på doffelstufvar; men om det så varit själfva borgmästarinnan, kunde Mårten icke lagt band på sin hänförelse... nu måste han ha gymnastik. Och fattande den förbluffade damen om lifvet, ropade han i hennes öra, att han fått en son, medan han samtidigt dansade rundt med henne, tills hon råkade i ett tillstånd af partiel upplösning.

V.

Mamsell Lotta lade märke till, att hennes bror började åldras i påfallande grad. Han stödde sig på en käpp, när han gick, han, som förut aldrig begagnat stöd; tankspridd satt han inne på kontoret eller vankade sakta af och an i trädgården, när väderleken tillät — bokhållaren fick sköta affären så godt som alldeles ensam.

I butiken rådde för öfrigt inte mycken rörelse. Handeln gick mer och mer tillbaka, och allmänna omdömet om den gamla Brogrenska firman var, att den sett sin bästa tid, och att sonen Mårten en vacker dag skulle tränga sin far ur marknaden.

»Det skulle jag då aldrig kunnat tro om den där pojkvalpen,» sade mamsell Lotta, som numera led af permanent förbittring.

»Ungdom och energi, ser du... det går... det går... Och så, när det finns kärlek, som hjälper till att dra lasset...»

Den gamles röst hade blifvit helt mild... inte en skiftning af vrede numera, när talet föll på Mårten.

»Du måste rycka upp dig, Justus... inte låta öfverflygla dig på det där sättet.»

»Jag är för gammal.»

»Sjuttiotre år är väl ingen ovanligt hög ålder... Och du har ju inga krämpor att tala om.»

Åhnej... men jag känner mig för ensam för att kunna arbeta.»

»Ensam?... Än jag, din syster, då... går jag inte här och styr och ställer från morgon till kväll och ser efter, att ingenting fattas dig?»

»Ja, det förstås, att jag har dig i min närhet... och det sätter jag nog värde på, må du tro... Men det är ändå så tyst och tomt i rummen... Herre Gud, mycket kunde ju vara annorlunda!...»

Lottas skarpa ögon borrade sig in i broderns; han såg förläget åt sidan.

»Ni män ä' bra konstiga; —» hon gräfde nervöst bland bordsknifvarne i skänklådan — »det finns ingen riktig stolthet hos er... Om man slår er på ena kinden, så fatta ni först humör... men se'n vända ni också den andra kinden till.»

»Om du menar, att Mårten...»

»Ja, det menar jag... Eller har inte Mårten kränkt och förtörnat dig till den grad, att du knappast vetat till dig af harm, och har du inte lofvat dig själf, att all gemenskap mellan dig och honom skulle vara slut för alltid?»

Brogren stod och gned pekfingret mot en fläck på fönsterrutan — han talte långsamt, rösten lät en smula försagd.

»I uppbrusningen säger man ju åtskilligt, som man också tänker, att man ska stå för... Visst har jag varit grufligt ond på Mårten... men fäderna få inte alltid rätt mot sina söner, ser du, och ska inte ha det heller...»

Lotta betraktade broderns nacke med det hvita, glesnande håret och halsens skrumpna skinn, som stramade hårdt bakom öronen.

»Du börjar verkligen åldras,» sade hon.

Detta medgifvande tycktes skänka honom en viss lättnad, ty han fortsatte nu att tala i en otvungnare ton.

»Det är dumt af de gamla att ställa sig i vägen för ungdomens önskningar; men det inser man först i ensamheten, när ens trötta leder börja darra... och man har visat ifrån sig dem, som borde vara en allra närmast... Om jag låtit Mårten öfverta min affär, som han ville, så hade den nu varit i ett blomstrande skick... och hela huset föryngradt.»

»Föryngradt genom barnskrik och allsköns oreda... ja, ifall det nu ska kallas behagligt, så...»

»Det där med barn förstår du dig alls inte på, Lotta... Men jag minns godt, hur det var, när min hustru skänkte mig Mårten... Det kändes, som om någon läst välsignelsen öfver mitt hem... Och att tänka sig, att jag nu är farfar och skulle kunna ha ett så'nt där litet väsen kraflande omkring mig här på golfvet... vet du, det blefve nästan som eftersommar i mitt gamla lif.»

Lotta sköt igen skänklådan med en skräll.

»I morgon reser jag härifrån,» sade hon kort.

»Åhnej, inte ska du väl resa.»

»Jo, vet du hvad... hellre det än att ta förödmjukelsen att bli behandlad som ett öfverflödigt bihang till huset af den utmärkta fru Brogren... För jag märker nu, att du ämnar försona dig med dem; men jag går inte och tigger herrskapet om förlåtelse, det vill jag bara tala om.»

»Ingen har fordrat att du ska tigga om förlåtelse... Fel ha ju begåtts å ömse sidor... Men om Mårten eller hans hustru skulle komma hit en dag, så ha vi ingenting annat att göra, än att öppna våra dörrar och våra hjärtan för dem... Vi ha länge nog haft dem stängda.»

Lotta försvann mumlande i köket.

Dagar, veckor, månader gingo.

Vintern kom med dansande snöflingor och köld, med korta dagar och långa, stormiga nätter, då vakande ögon stirrade ut i mörkret och tunga tankar gingo sig trötta i ett hvitt gammalt hufvud.

(Forts.)

PÅ BOKELIDEN.

HÄR, under bokehvalfvens ljusa tak,
jag reda vill ett rum åt ro och dröm,
här glida timmarne i stilla mak,
en sollyst bölja uppå tidens ström,
här vill jag lyss till sång och sagosus,
till sommardagens lugna, glada gång
vid ton af vindorkesterns orgelbrus
och vattensorl och fågelkörers sång.

Och silkesfina kronor lent och lätt
i mjuka gungningar för brisen gå,
i disens slöja skymtar grönprydd slätt
och som en ungdomshägring hafvets blå;
i dalen skrider fram ett kransadt tåg,
en ungdomsskara, hän mot skogens bryn,
och allt, hvad skärast gömt sig i min håg
ur dolda djupen stiger för min syn.

Jag ser en dag, en minnets dag i maj,
en dag af doft och sol och blom och vår,
i fest och fröjd, i ljumma vindars vaj
log bokelidens blombeklädda snår;
och hon, som under högtidssmyckadt hvalf
på blomsterstigen fördes vid min hand,
var hvit och vän, var vårens ljusa alf,
som leende besåg sitt underland.

Och in i kärleksvårens underland
gick andaktsbäfvande vår tysta färd;
som glans af sommarsky i aftonbrand
flöt skimret öfver dess förklaringsvärld;
och i vårt kärleksrikes unga vår
sköt blad och blom i ljuf förtrollning opp,
likt ljusa löfven uti lidens snår
en groljum majnatt svälla ur sin knopp.

Hur fagert löftesfull vår lycka var,
hur rik den spåda brodden af dess vår!
Men tisteln, som en mognad råga spar,
på hjärtats marker ogrässådden sår,
och ädelt säde, som stod friskt och ungt,
och ört, som spirade mot ljuset stark,
förtynar fort, och skuggan faller tungt
kring ödetegarne på lifvets mark.

Men den som stått på tinnarne en gång,
på vingad lyckas svindelbranta krön,
där klar, melodiskt rik klang lifvets sång
och världens vida rund låg ljus och skön
— han kan ej tåras mer, han kan ej le,
se'n stormen slet hans gyllne lyckas band,
han drömmer jämt med längtans långa ve
sin vårdagsdröm i ljuft, hesperiskt land.

SYLVESTER.

HYLIN & C:OS
FABRIKSAKTIEBOLAG
KONGL. HOFLEVERANTÖR
UTSTÄLLNINGSTVÅLAR:
VIOL, HYACINTHE, HELIOTROPE, SYRÉN M. FL.
THEA-ROS-PARFYM M. FL.
prisbelönta vid 1897 års utställning med
GULDMEDALJ
Försäljes i våra butiker
8 Regeringsgatan — Vesterlånggatan 16
A. T. 64 69. A. T. 24 97.
samt hos alla finare Parfymhandlande i riket.

UR NOTISBOKEN

SVERIGES REPRESENTANTER VID KVINNOKONGRESSEN I LONDON. Till delegerade vid den stundande internationella kvinnokongressen i London ha nu genom Svenska kvinnornas nationalförbund härstädes utsetts fru Anna Retzius samt fröknarna Ellen Whitlock och Gertrud Adelborg. Utom dessa officiella representanter komma äfven åtskilliga andra för kvinnosaken intresserade personer att härifrån afresa för att närvara vid kongressen, bland dessa Iduns korrespondent vid densamma fröken Ellen von Platen.

TURKISKA ORDNAR ÅT SVENSKA DAMER. Prinsessan Ingeborg, öfverhofmästarinnan hos drottningen grefvinnan Åkerhielm, utrikesministerns fru och dotter grefvinnan och fröken Douglas samt kaptenskan von Bornstedt ha samtliga på förslag af härvarande turkiske minister Chérif pascha af sultanen hugnats med turkiska damorden Nischan el Schefakat.

EN SYSTER TILL VÅR UTRIKESMINISTER friherrinnan *Madeleine von Meyern-Hohenberg,* född grefvinna *Douglas,* afled i Karlsbad den 6 dennes. Den aflidna var gift med bayerske godsägaren frih. Hans von Meyern-Hohenberg.

TEATER OCH MUSIK.

BETTY HENNINGS-TURNÉN PÅ SVENSKA TEATERN är nu ett minne blott, men ett det allra angenämaste att gömma som en värdig afslutning på förårets teatersäsong. Den frejdade gästen medförde ock ett sällskap, som gaf hennes egen glänsande konst den bästa infattning. Icke någon vanlig hoprafsad turnéuppsättning af medelmåttor kring en enstaka stjärna, utan en samling af gedigna artister med yppersta samspel!

Det första programmet »Barnet», skådespel i 3 akter af *H. Brieux,* var en fullständig nyhet för svensk publik. Det måste också sägas, att det lämnade oss tämligen oberörda. Detta ideliga debatterande af barnets makt och — rätt öfver föräldrahjärtana föreföll en nordisk åhörarkrets som en öfverloppsgärning, och de skarpa utfallen mot fransk skilsmässolagstiftning saknade här resonnans. Det på alla händer utmärkta spelet utfyllde emellertid hvad som brast själfva stycket i intresse, och för de stridiga känslorna hos Laurence de Girieu, hvilken slites emellan kärleken till barnet och tvänne mäns från skilda synpunkter berättigade kraf, fann fru Hennings mycket verkningsfulla uttryck. Bland de denna afton medspelande tecknade sig i synnerhet hr *Albrecht Schmidt* som hennes man n:r 2 in i vår tacksamma hågkomst.

Arthur Schnitzlers ungdomligt personliga skådespel »Älskog», som för ett par år sedan gjorde stor framgång på Vasateatern, bildade nästa program. Denna föreställning blef ock det danska gästspelets höjdpunkt. Af Kristine, den naivt renhjärtade, hängifvet älskande unga flickan, hvars kärlekslycka så brutalt krossas af ett blodigt öde, gaf Betty Hennings en intagande bild, hvars ursprungligen veka linier, allt efter det handlingens tragik fördjupas, stegras till den allt förhärjande lidelsens etsande skärpa. Högst erkännansvärda voro ock de kringståendes prestationer: fru *Anna Larsens* bedårande lilla kokett, Mizi Schlager, med sin kattlika smidighet, hr *Johannes Nielsens* varma och temperamentsfulla unge älskare, Fritz Lobheimer, hr *Holger Hofman* som vännen, den godmodige lebemannen, hr *Helleman* som den barnafromme gamle musikern o. s. v. Det hela var en mönsterprestation, som vi länge och med värme skola minnas.

Det tredje, sista programmet var, ju med all rätt, ägnadt åt inhemskt dansk dramatik. *Betzonichs* väl uttänjda, men känsliga lilla enaktsstycke »Guldkarossen» har nyligen gjort lycka på vår Dramatiska teater, där det fick ett förträffligt utförande. Det var nu af stort intresse att få se fru Hennings spela den 80-åriga gamla, som i orubblig modersförtröstan alltjämt väntar sin Amerikafarne hjärteson hem »i guldkaross», i glansen af lifvets fulla solskenslycka. Man fick ett imponerande intryck af den betydande spännvidden hos denna konst, som i ena stunden förmår återgifva skälfningarna hos hjärtats strängar i de sista ackordens spröda bristning och i den nästa — i *Holger Drachmanns* »Puppa och fjäril» — finner fulltonigt klingande uttryck för lifvets kraftigaste anslag.

Bland de blommor, som denna afton liksom de föregående af den hyllande publiken öfverräcktes de danska gästerna, gömdes också månget daggstänk af äkta känslor, väckta genom en fin och *äkta* konst.

Hofjuvelerare

K. ANDERSON

1 Jakobstorg

STOCKHOLM.

Doktor Thora Wigardh

praktiserar från den 20 juni i Göteborg och *Marstrand.* (Nord. A. B. 8120)

Klintehamns

Varmbadhus

öppnas den 15 Juni.
(G. 83588)

Eleganta visitkort

å

Iduns Kungl. Hofboktryckeri

12 Stora Vattugatan 12.

Aktiebolaget

Per Perssons Väf- o. Stickmaskin,

Drottninggatan 21 B, Stockholm.

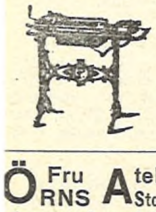

Guldmedalj *Malmö* 1896,
Stockholm 1897.
Nutidens bästa
STICKMASKINER.
Omsorgsfullaste arbete.
Största användbarhet.
Billigaste pris.
Köpare erhålla undervisning gratis.

Fru ÖRNS Atelier för Damtoiletter Stockholm, 19 Tunnelgatan 19 rekommenderas i benägen åtanke. Välkänd elegant snitt till moderata priser. **Särskild afdelning** för beställningar från landsorten, som utföras omsorgsfullt **utan** profning då ett välsittande lif insändes jämte längdmått på kjolens bak-, sid- och framvåd, och då för ändamålet särskildt konstruerade mekaniska byster inköpts, kan hvarje figur påräkna ett välsittande arbete. Finaste rekommendationer öfver hela landet. Förfrågningar besvaras omgående. Telegrafadress ÖRNS, Stockholm. (S. T. A. 58410)

RÉGLISSE FLORENT
PÂTE de RÉGLISSE VANILLÉE
AUX DEUX LIONS
P.F. & Cie
MARQUE DE FABRIQUE
Délicieuse au goût cette Pâte facilite la digestion et l'expectoration, elle guérit les Rhumes, Enrouements, Grippes, les maux d'estomac et combat utilement les affections de poitrine.
50 GRAMMES – POIDS NET – DÉPOSÉ
FABRIQUÉE À LA GRANDE RÉGLISSERIE DE CANTAREL-AVIGNON (FRANCE)

Pâte vanillée	à 40 öre
Pâte à la violette	à 35 öre
Pâte à l'anis	à 35 öre
Pastilles à l'anis	à 30 öre
Pastilles à la menthe	à 30 öre

Utmärkt lösande, välsmakande medel vid hosta, heshet och katarr.

Påte à l'anis särskildt lösande för magen.

Hos alla handlande och på de flesta apotek.

För att få sitt Kaffe riktigt godt

bör man aldrig underlåta att blanda det med **Stockholms Kaffe-Aktiebolags** berömda **Intubikaffe**, som af de mest framstående professorer och läkare erkännes, att som tillsats göra kaffet **hälsosamt**, billigt, drygt och välsmakande och skyddar man sig äfven därigenom mot kaffeförgiftning, som uppstår vid bruk af kaffe enbart. Detta **Intubikaffe** säljes i hvarje välordnad speceri- och diversehandel i paketer à 25 och à 10 öre, men bör man akta sig för alla värdelösa efterapningar, som gå under namn af äkta, prima eller andra benämningar, hvarför man bör efterse att å hvarje paket är tryckt firmans namn, **Stockholms Kaffe-Aktiebolag**, samt dess fabriksmärke med ordet »Patent», ty **endast dessa** äro verkligt äkta och garanterade att innehålla den hälsosammaste och bästa kaffetillsättning.

JOH. LUNDSTRÖM & C:o.

Stenkol, Cokes,

1:ma maskinkrossad **Anthracit,**

bästa bränsle för **illuminationskaminer** och **värmenecessärer.**

Allm. tel. 22 88. Kontor: ***22 Skeppsbron 22.*** Rikstelefon 427.
Allm. tel. 60 19. Försäljning: ***5 Strandvägen 5.*** Rikstelefon 22 20.
Allm. tel. 61 98. Filial: ***1 Parmmätaregatan 1.*** Rikstelefon 20 12.

Tandläkare TOM von HALL.

— 15 Stureplan 15. —
Hvard. 10—2, 5—6. Helgd. 10—12.
Allm. Telefon 58 48.

Santalmissionens

TE

Broken Orange Pekoe à 6: 40 pr kg. Nästan omedelbart färdigt för servering. Drygast.

Märk! Vi sälja denna prima sort oblandad *3 à 4 kr. billigare* pr kilo än vissa andra firmor.

Pekoe à 5: 60 pr kg.
Mindre aromrikt. Utmärkt hvardagste.
Insänd 40 öre i frimärken, så erhålles prof af önskad sort.

Santalmissionens Tedepot,
Trievaldgränd 2, Stockholm.

Aktiebolaget

Sundsvalls Handelsbank,

Gustaf Adolfs Torg n:r 14,

godtgör å sparkasseräkning 5 %.

Å hvarje bok kan lyftas intill kr. 1,000 i månaden utan särskild uppsägning.
(G. 78894)

Sparkasseräkning

Räntegodtgörelse 5 proc.

I landsorten boende torde hänvända sig direkt till banken.

Aktiebolaget
Stockholms Diskontobank
1 Regeringsgatan 1.

Göteborgs Kex, den erkändt bästa och den prisbilligaste i förhållande till kvaliteten.

C. E. Lagerström
Stockholm
Frejamagasinet
Sybehörs- och Modeaffär.
Specialitet:
Garneringsartiklar
till klädningar o. kappor.

Pellerins Christiania Grädd-Margarin

Guldmedalj vid Stockholmsutställn. 1897.
Guldmedalj Bergen 1898.

I smak som finaste bordssmör. Tillverkad under statslig kontroll. Pasteuriserad grädde och mjölk. Bakteriologisk undersökning af råvara och färdigt fabrikat. Högsta kvalité är märkt *S. O. M.* i stora röda bokstäfver å lådan.

Generalagentur och nederlag i Stockholm hos *Ekström & Hoflund,* Skeppsbron 24

Örebro Kex

Bäst! ✱ Billigast!

Säljes hos herrar Speceri-, Delikatess- och Kaffehandlande.

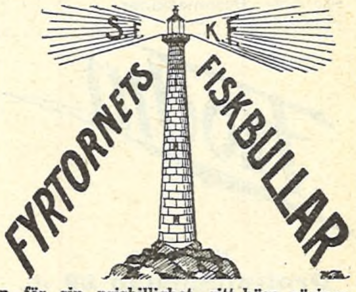

en för sin prisbillighet, sitt höga näringsvärde och det bekväma tillagningssättet af alla husmödrar omtyckt konserv. Säljes hos hrr Konserv- och Delikatesshandlande.

Aktiebolaget
Sveriges Förenade Konservfabriker,
Göteborg.
Kontrollant: Stadskemisten D:r J. E. Alén.
Bolagets ombud i Stockholm:
NILS BURMAN, 14 Mästersamuelsgatan.

Utlåtande om Mellins Food.

Att min lille gosse, som, förut sjuklig, sedan sin elfte lefnadsmånad nästan **uteslutande blifvit uppfödd med »Mellins Food»**, uppblandad med lämplig tillsats komjölk, nu vid 1 år 9 månaders ålder **är en frisk och stark liten pys,** får jag härmed med nöje intyga, och vill jag på **det varmaste rekommendera »Mellins Food»**, såsom lämplig föda åt barn och sjuklingar.

Gefle den 29 Maj 1896.

ANNA SWEDMARK,
född *Almegren.*

Prof af MELLINS FOOD sändes på begäran ***gratis*** och ***franco*** **från Axel Lennstrand, Gefle.**

Generaldepot för Sverige, Norge, Danmark och Finland.

Bruksanvisning medföljer hvarje burk.

Siden=Damast

90 öre till kr. 16: 45 pr meter

från mina fabiker

äfvensom **svart, hvitt** och **kulört Henneberg-Siden** från **65 öre** till **kr. 16: 45** pr meter — slät, randig, rutig, fasonerad, damast m. m. (cirka 240 olika kvalitéer och 2,000 olika färger, mönster m. m.).

Siden-Damast	fr. 90 öre—16,45	Bal-Siden	fr. 65 öre—16,45
Siden-Bastklädn. pr robe	» kr. 12,30—58,80	Siden-Grenadin	» 90 öre— 8,65
Siden-Foulard, tryckt,	» 85 öre— 3,85	Siden-Bengalin	» kr. 1,75— 8,35

pr mtr. **Siden-Armûres, Monopols, Cristalliques, Moire antique, Duchesse, Princesse, Moscovite, Marcellines,** siden till **täcken** och **flaggor** m. m. **porto- och tullfritt till hemmet.** Profver och katalog omgående. — Dubbelt porto till Schweitz.

G. Hennebergs Siden-Fabrik, Zürich.

(K. & K. Hofleverantör.)

PELLERINS
(Grundläggaren af Margarinindustrien)
FINASTE MARGARIN GÖTEBORG
Fabriker i Paris, Southampton Göteborg.
7 Guldmedaljer

Husmödrar!

Spara

är lösen för hvarje husmoder med en begränsad hushållspenning!

Huru göra en verkligt stor besparing? Jo, använden i Edra hushåll **Pellerins Margarin, Göteborg**, som är *bäst, drygast* och *billigast!*

Cascara Sagrada piller

(lösande piller)

försäljas à 1.50 pr flaska å apoteket Gripen
STOCKHOLM.

Sydfrukter,

Nötter, Valnötskärnor, inlagda Frukter, Köttkonserver, Delikatesskinkor (3—4 kg.) mot efterkraf billigast från

Frukt-Import-Magasinet,
Grönsakstorget 1, Göteborg.

Blomster- och Bladväxtplantor samt Kaktus-Dahliör

i vackra sorter från

HAGA TRÄDGÅRD
Stockholm.

Svenska Velocipedfabriks Aktiebolagets
LANDSKRONA

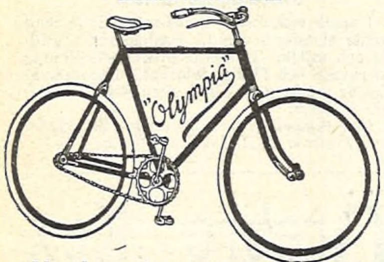

National- och Olympia-
VELOCIPEDER

anbefallas som säsongens populäraste maskiner.

Fås genom ensamförsäljare i hvarje stad.
Specialité: **Dammaskiner.**
Elegant! Lätt gång!

Flodin

Fotograf,
Drottninggatan 29 A.

Specialité: Konstnärligt utförda porträtt i kol- eller Pigmenttryck.

JACOBSONS AFFÄR

BRODERADE ARBETEN,
TAPISSERI-VAROR,
DAM-ARTIKLAR,
SYBEHÖR,
PRESENT-ARTIKLAR.

2 **HAMNGATAN** 2
midtför Berzelii park.

Välkända, billiga priser.

JACOBSONS AFFÄR

Vanprydande Hårväxt och Skäggstrån i ansiktet utrotas fullständigt, för alltid genom behandling med **Rhusmia**. Garanteras smärtfritt och mycket välgörande för huden. Bruksanvisning följer. Erhålles fraktfritt mot 1,20 i frimärken eller postförskott. *Adrians Tekn. Fabrik, Åstorp.* Andra för huden skadliga och värdelösa efterapningar varnas.

Banyuls Trilles.

Ett aptitgifvande, magstärkande vin, afsedt för konvalescenter och svaga personer i allmänhet. Rekommenderadt af många hrr läkare.

Pris pr butelj kr. 3,50 hos
Högstedt & C:o,
Stockholm. *32 Regeringsgatan.*

Det modernaste och bästa i

Züricher Siden

sändes till fabrikspris franco och tullfritt till hemmet

i svart, hvitt och kulört, i storartadt urval till bal-, sällskaps- och promenadtoaletter, meter- eller styckevis från 50 öre pr meter till kr. 20: —, direkt till privata personer.

E. Spinner & C:ie,

Zürich, Schweiz (förut J. Zürrers Sidenfabrik).
Zürichs äldsta Siden-etablissement, grundl. 1825.
Rekvirera profver!

HUSQVARNA
Velocipeder.

Bästa svenska material.
Omsorgsfullaste arbete.

Försäljning genom HUSQVARNA DEPOTER samt genom de flesta större järnhandlare i Skandinavien och Finland.

Priskurant gratis och franko.

DALARÖ.

Omtyckt bad- och sommarvistelseort vid Saltsjön. Varmbadhus för alla brukliga badformer. Öppet från 10 juni. Sjukgymnastik, elektricitet, vattenkur m. m. Läkare: D:r A. HILLER, adr. till 10 juni Floragatan 10, Stockholm, därefter Dalarö, D:r B. AURELIUS, adr. Dalarö. Upplysningar om rum och prospekt på begäran under adr. Badhusstyrelsen, Dalarö. G. 80745)

Via postlinien SASSNITZ—TRELLEBORG

förmedlas den snabbaste förbindelsen till kontinenten medelst de stora, elegant och bekvämt inredda ***hjulångarne Svea*** och ***Germania*** samt propellerångarne ***Rex*** och ***Imperator***. OBS.! Endast ***en*** tullbehandling! Vidare genom von Essen & Frick, Malmö, Kontinentkontoret, Trelleborg, och *Stockholms Resebureau*, Stockholm, genom hvilken senare biljetter för resor öfver hela världen tillhandahållas. Svenska rundresebiljetter utlämnas genast utan tillägg af provision.

RONNEBY
BRUNN

Ronneby Brunn.

Storartade nyanläggningar.
Starkaste järnkällor.
Utmärkta gyttjemassagebad.
Stålbad och hafsbad.

Saison 1 juni—31 augusti.

Naturskönt läge nära Östersjön.
Fullständiga prospekt gratis och franko genom
Brunnskontoret.

Köp alltid radiatorsmör!

Enda äkta engelska

UNDERBALSAM,

pröfvad och godkänd af sundhetskollegium.

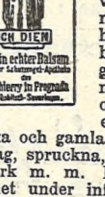
THIERRY'S BALSAM
ICH DIEN
Allein echter Balsam aus der Schutzengel-Apotheke des A. Thierry in Pregrada bei Rohitsch-Sauerbrunn.

Denna balsam är: 1) **Ett oupphunnet verksamt botemedel mot alla sjukdomar i lungor och bröst, lindrar katarrh, stillar slem-afsöndring, lindrar den smärtsammaste hosta och botar till och med gamla lidanden.** 2) Verkar förträffligt vid alla halssjukdomar m. m. 3) Fördrifver grundligt hvarje feber. 4) Helar öfverraskande alla sjukdomar i lefvern, magen och tarmarne, i synnerhet magkramp, kolik och värk i underlifvet. 5) Borttager smärtorna och botar hämorrhoider. 6) Verkar lindrigt afförande och blodrenande, renar njuren, borttager hypokondri och melankoli och stärker aptiten och matsmältningen. 7) Tjänar förträffligt vid tandvärk, ihåliga tänder, skörbjugg i munnen och vid alla tand- och munsjukdomar och borttager uppstötningar och dålig lukt. 8) Är ett godt medel mot mask, binnikemask och vid epilepsi. 9) Tjänar såsom ett underbart utvärtes botemedel för alla sår, friska och gamla ärr, ros, hettblemmor, fistlar, vårtor, **brännsår**, förfrusna lemmar, klåda, utslag, spruckna, sträfva händer m. m. och förtager hufvudvärk, susning, reumatism, gikt, örvärk m. m. Detta medel bör, såsom första hjälp, icke saknas i någon familj, i synnerhet under influensa-, kolera- eller andra epedemier. Ett enda prof öfvertygar bättre än någon kungörelse. Äkta är denna balsam endast, om hvarje flaska är tillsluten med en silfverkapsel, som bär min firmastämpel: **Adolf Thierry, Apotheke zum »Schutzengel in Pregrada»** och är försedd med ofvanstående gröna skyddsmärke. **Hvarest ej depôt finnes torde man beställa direkt under adress**: ***Schutzengel-Apotheke des A. Thierry in Pregrada bei Rohitsch-Sauerbrunn, Österreich***, Franko hvarje poststation i Skandinavien kosta 12 små eller 6 dubbelflaskor kr. 8: —. Mindre sändas icke. Sändas mot efterkraf.

Kraft och verkan

af den äkta engelska under-salvan.

Med denna salva blef en 14 år gammal för obotlig ansedd benröta fullkomligt läkt, nyligen äfven ett 22-årigt svårt kräftartadt lidande. Engelsk undersalva är ett vid de svåraste, äfven gamla skador med det bästa resultat användt medel med utmärkt dragningskraft. Engelsk undersalva finner användning vid: ondt bröst hos barnsängskvinnor, stockning i mjölkflödet, förhårdnader i bröstet genom ros, vid allehanda gamla skador, öppna fötter eller ben, sår, eksem, svullna fötter, t. o. m. vid benröta, vid hugg-, stick-, skott-, snitt-, krossår; för utdragning af alla främmande ämnen, såsom: glas, träflisor, sand, hagel, törne m. m.; vid alla bulnader, växter, karbunklar, nybildningar, t. o. m. kräfta; mot fulslag, nagelbulnader, blåsor, onda fötter, **alla slags brännsår**, förfrusna lemmar, vid liggsår hos sjuka, svullnad i halsen, mot spikbölder, mot örsprång, vid hudlöshet hos barn m. m. m. m. **Ju äldre den engelska undersalvan blifver, desto bättre resultat!** I hvarje familj bör alltid finnas ett förråd af **detta enda hjälpmedel**. Mindre än 2 dosor sändes ej; försändes endast mot förutinbetalning af beloppet eller mot efterkraf. Kostar med postporto, fraktsedel och inpackning m. m. kr. 6: —.

☛ ***Talrika attester till förfogande.*** ☚

Jag varnar mot inköp af värdelösa förfalskningar och ber att noga iakttages att på hvarje degel måste ofvanstående skyddsmärke och firma **»Schutzengel-Apotheke des A. Thierry in Pregrada»** vara inbrändt.

Enda inköpsställe: Schutzengel-Apotheke des A. Thierry in Pregrada bei Rohitsch-Sauerbrunn.

Depôter å de flesta apotek.

Centraldepôt för Skandinavien: Fabriken Farma, Campagnestraed 34, Köpenhamn Ö.

Damer Obs.!

I hufvudstaden 10 år gammal välkänd handarbetsskola i förening med tapisseriaffär öfverlåtes till följd af utländsk resa. Kontant 1600 kr. fordras. OBS.! Hyran förnyas första juli. Svar till »Angenäm sysselsättning», Iduns exp.

LEDIGA PLATSER

EN ENKEL, pålitlig och barnkär flicka erhåller nu till 1 juli plats i familj för att tillse en gosse om 3 år, samt deltaga uti inomhus förefallande göromål. Porträtt och rekommendationer önskas. Lön 100 kr. Svar till Fru A. Gislow, Gislaved. (902)

PLATSANSKAFFNING

hos vänliga, hänsynsfulla husmödrar såsom hushållsbiträden för arbetssamma, väl uppfostrade flickor. Förmånlig anställning i Stockholms närhet för en bildad flicka kunnig i enklare matlagning till trefnad och nytta. Vidare mot tvenne porton. För Husmoderns Själfhjälpsbyrå: Kaptenen Ernst Bosæus, Jularbo.

LÄRARINNOR, Värdinnor, Affärs- och Hushållsbiträden få goda platser genom Norra Inackord.-Byrån, Mäster Samuelsgatan 62, Stockholm. (911)

Lärarinneplats!

För undervisning af tvänne 13 och 14 års flickor i samma lexlag samt en 8 års gosse önskas väl vitsordad seminarist, skicklig att tala engelska, det enda främmande språk hvari undervisning afses. Betygsafskrifter och referenser adresseras till Disponent N. Bosæus, Malmberget. (918)

LÄRARINNA, helst musikalisk, som genomgått Seminarium, språkkunnig samt villig att undervisa en gosse om 7 år och en flicka om 10 år, erhåller plats i höst om betyg och löneanspråk adresseras till »Familj», Iduns exp. f. v. b. (919)

LÄRARINNA,

undervisningsvan, anspråkslös och barnkär, erhåller plats den 1 augusti i enkelt hem på landet vid sågverk invid ångbåts och i närheten af järnvägsstation, att undervisa 2 barn i vanliga skolämnen, språk, musik och handarbeten. Svar med uppgift å löneanspråk jämte fotografi sändas till »M.», Häfverö-Sund. (881)

Vid Lysekils samskola

erfordras från och med instundande läsår:

1) Lärarinna i modersmålet, matematik och naturlära (kl. III—V). Kompetens: Högre lärarinneseminariet. Lön 1000 kr.

2) Lärarinna i förb. afdelningen. Kompetens: Högre elementarläroverk för flickor och småskollärarinneexamen. Lön 600 kr.

Ansökningar insändas med snaraste till styrelsen.

UTEXAMINERAD SMÅSKOLLÄRARINNA, villig att undervisa små barn och därjämte gå frun tillhanda, erhåller plats om betyg, fotografi och uppgift å löneanspråk insändas till Fru Elin Melin, Ultuna pr Upsala. (892)

BARNFRÖKEN.

En bildad, barnkär flicka, som talar och skrifver fin engelska kan till hösten få god plats att sköta två barn om 5 och $3^1/_2$ år. Biljett märkt »Barnfröken». helst med fotografi torde insändas till S. Gumælii Annonsbyrå, Stockholm. (G. 83345)

PLATSSÖKANDE.

UNDER SOMMAREN

önskar öfvad språklärarinna anställning i god familj på landet för underv. i Tyska spr. Talas ledigt. Vistats i utl. Utm. ref. Svar till »Praktik», p. r. Helsingborg. (912)

EN UNG, BILDAD, anspråkslös flicka söker anställning som lärarinna för minderåriga barn. Sökanden är äfven villig, om så fodras, deltaga i hushållsbestyr. Svar till »Plikttrogen», Kinna p. r. (915)

UNG, BILDAD FLICKA önskar mot fritt vivre, fri resa, komma i bildad, angenäm familj på landet, att underv. i konst-, vanlig väfnad, fin. handarb. Svar t. »Väfnad», Karlstad p. r.

EN 20-ÅRIG,

anspråkslös flicka från landet med håg och anlag för matlagning, önskar plats i familj för att vara behjälplig med hvarjehanda och för att själf öfva sig i matlagning m. m. Hon är villig uträtta en jungfrus sysslor och fäster sig mindre vid lön än vid ett vänligt och godt bemötande. Reflekterande hänvände sig till skollärare Sjödin, Figeholm. (924)

SKICKLIG LÄRARINNA med vackra betyg söker plats. Undervisar i svenska ämnen, språk, musik, handarbeten. Svar »Nitisk», Iduns exp. f. v. b.

BILDAD FLICKA, särdeles road af hushållsgöromål, kunnig i matlagning, bak, sömn. m. m., önskar plats. Svar till »Idog», Iduns exp. f. v. b.

EN 19-ÅRS FLICKA

som efter att hafva genomgått fullständigt flickläroverk undervisat en yngre broder uti 2:dra klassens kurs vid allmänt högre läroverk, önskar sig till hösten plats uti ett godt hem för att handleda ett par mindre barn i vanliga skolämnen, och i öfrigt deltaga i inomhus förefallande göromål och behagade härå reflekterande att hänvända sig till undertecknad, som äfven är i tillfälle att i sommar mottaga till konfirmationsundervisning en eller två flickor, om anmälan göres före den 1 juli, då undervisningen tager sin början.

Örtofta den 30 maj 1899.

C. ALB. F. LUNDGREN,
(G. 83286) kyrkoherde.

UNG FLICKA, något musikalisk, som genomgått 1:a kl. hushållsskola och är kunnig i finare handarbeten och konstväfnad, önskar plats att gå frun tillhanda, i bildad familj, där hon får anses som medlem af familjen. Svar till »Halländska», Iduns Exp. (904)

EN UNG, bild. flicka önsk. plats som husförest. eller hjälp åt husm. Kunnig i alla husl. görom., matl.. handarb., sömn. Betyg, ref. finnas. Svar till »Ruth», Iduns Exp. (905)

GOUVERNANTE,

musikalisk och som vistats några år i England och Frankrike, önskar plats till hösten. Svar sändes till »E. H. 26», adress S. Gumælii Annonsbyrå, Stockholm. (G. 2747)

SOMMARVISTELSE PÅ KINNEKULLE.

För damer och herrar, hvilka önska tillbringa sommarmånaderna på landet, finnes tillfälle till inackordering i angenämt hem. Bästa referenser. Svar till Fru Monthan, Törnsäter, Gössäter. (925)

GOD INACKORDERING nära Stockholm önskas under sommaren af en yngre ämbetsman. Svar med uppgift å referenser, kommunikationer m. m. torde inlämnas till Portvakten, Normalmstorg n:r 1. (916)

INACKORDERING önskas af 2 unga flickor; villiga dela rum, fr. $^{15}/_6$—$^1/_8$, i godt hem vid skog och vatten i norra ell. mell. Sverige. Svar med prisuppgift till G. o. L., Bollnäs. (917)

FINNES ngn fam. som i som. skall besöka Marstrand el. annan vestkust-badort o. som under 6 veckor vill handhafva och vårda 10-årig gosse, torde korr. med Stephan Janzon, Mjälnäs-Vrena. (921)

PENSION IN LÜBECK

bei FRL. WITTROCK, Victoriastr. 11. für junge Damen, die sich hier z. Fortbildung in Sprachen, Musik etc. aufhalten wollen. Referensen: Herrn Dr. Thost, Hamburg; Frau Pastor Heynsen, Lübeck; Frau Dr. Wisser, Lübeck.

ENGLISH HOME IN STOCKHOLM.

M:r & M:rs E. Long, 34 Kommendörsgatan, 1 tr., Östermalm, have vacancies for *boarders* for the aotumn. Comfortable home — good table. English and French constantly spoken. English and French *lessons*. Best references; amongst others to Lektor J. Humble, Högre Lärarinneseminariet. (914)

I OXELÖSUNDS SKÄRGÅRD kan en flicka af cirka 12 år få inackordering under sommaren i *lärarefamilj*. Adress Lektor H. Sohlberg, Oxelösund. (903)

ÅT SALTSJÖN,

med högst en timmes ångbåtsresa från Stockholm, önska några damer inackordering under sommaren. Svar till »B. E. S. H.», tidn. Iduns Byrå.

INACKORDERING ÖNSKAS under två månader f. o. m. 20 juni för 16 års flicka i godt prästhus å landet, helst i södra Sverige. Önskemål: god, husmoderlig ledning, undervisning i hushållsbestyr, jämnårigt flicksällskap och tillfälle till bad. Svar med uppgift om villkoren till fru Siri Ljunggren, Christianstad. (827)